

ANGELJČEK

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtnu.)

Št. 12.

Ljubljana, dné 1. decembra 1898.

VI. tečaj.

Prvo sv. obhajilo.

14. Po prvem sv. obhajilu.

Nezusa Kristusa, Zveličarja, ki je pravi živi Bog in človek skupaj, si prejel, ljubi otrok, pri prvem sv. obhajilu. Zapustil ti je nebeške milosti. Ohrani to, kar imaš! Ohrani posvečujočo milost božjo vse svoje življenje; ona je svatovsko oblačilo, ki je mora imeti vsakdo, kdor hoče priti v nebeško veselje. Zato poslušaj, kako so ravnali dobri otroci po prvem sv. obhajilu.

1. Dan prvega sv. obhajila je svet dan in mora biti popolnoma Bogu posvečen. Deček **Dominik Savio**, gojenec v zavodu sv. Frančiška Saleskega v Turinu, je bil tako pobožen in zbran na ta dan, da ni vedel, ali je v nebesih ali na zemlji. Ves dan je pobožno preživel, in prvo sv. obhajilo je bilo začetek njegovega bogoljubnega življenja, ki mora biti v vzgled vsakemu kristijanu. Kadar so pozneje v družbi govorili o tem presrečnem dnevu, vselej mu je zasijalo preživo veselje na obličju. Dominikovo življenje je popisal njegov

predstojnik, ki je v dečkovi molitveni knjižici našel listek, na katerem je bilo napisano to-le: Trdni sklepi, ki sem jih naredil jaz Dominik Savio l. 1849, ko sem bil prvič pri sv. obhajilu. 1. K spovedi bom šel prav velikokrat in k sv. obhajilu bom pristopil, kadar mi bodo spovednik dovolili. 2. Nedelje in praznike bom posvečeval. 3. Moja prijatelja bodeta Jezus in Marija. 4. Raje umrjem, kakor bi grešil. — Te sklepe je kot deček in mladenič večkrat ponavljal in po njih je vravnal vse svoje življenje.

Ljubi otrok! Kako lep vzgled ti je Dominik Savio. Koncem poduka za prvo sv. obhajilo ali vsaj danes — na dan prvega sv. obhajila si gotovo zapisal trdne sklepe. Popoldne, ko se greš zahvalit Jezusu za neskončno ljubezen, da je prišel k tebi, in ko greš pozdravit in počastit ljubo Devico Marijo, ponovi v cerkvi te sklepe. Tako stori vselej na dan sv. obhajila.

2. Shrani dobro spominek prvega sv. obhajila! — Bogoljubna deklica **Honorija** je skrbno shranila vse, kar je rabila najlepši dan svojega življenja, obleko, knjige, rožni venec itd. Večkrat je vse to ogledovala in spoštljivo poljubovala. Ko so jo vprašali, zakaj tako dela, je rekla: „Posebno veselje imam nad tem. Vse to me spominja na dan, ko sem prvič prejela Zveličarja. Kako sem bila takrat srečna! Ako te stvari sedaj pregledujem, zdi se mi, kakor bi zopet okusila nekoliko te sreče.“ — Na dan prvega sv. obhajila je Honorija prisrčno prosila ljubega Zveličarja, da bi preje umrla, kakor bi zgubila nedolžnost. Jezus je uslišal to njeno prošnjo in vzel Honorijo k sebi v sveti nedolžnosti, ko je dopolnila komaj petnajsto leto.

Ljubi otrok! Ohrani belo obleko nedolžnosti. Kako neizmerno tolažilno in veselo bo kdaj vstopiti v tej obleki pred sodnji stol Jezusa Kristusa.

3. Něk vpokojen **stotnik** je svojim prijateljem, ki so ga prišli obiskat, pokazal na steno, kjer je viselo sveto razpelo mej dvema podobama v lepih, novih okvirih. „Za te dve podobi“, pravi stotnik, „sem dal narediti nova okvira. V enem okviru je moje častniško spričevalo, ki me spominja zvestobe do cesarja, v drugem pa je spominek — že zakajen in večkrat s

potom premočen; to je spominek mojega prvega sve-tega obhajila. Povsod sem ga imel pri sebi; v vojaškem taboru je bil na mojih prsih noč in dan. Večkrat sem imel hude skušnjave. Tedaj sem dejal svojo roko na srce in začutil podobo, ki me je spomnila najlepšega dne mojega življenja. Tako sem skušnjava premagal; — spominek prvega sv. obhajila mi je kažipot v ne-beško domovino.“

Tudi tvoj spominek, srečni prvoobhajanec, te bo opominjal na trdne sklepe, ki jih boš naredil na dan prvega sv. obhajila. Vsako leto na ta dan pristopi k mizi Gospodovi in zahvali Zveličarja za neskončno milost. Prvo sv. obhajilo je najbolj odločilen dan v vsem tvojem življenju in podlaga vsakemu napredku v dobrem. Z enakim veseljem se tega dne spominjajo preprosti in mogočni, ljudje, ki si kruh služijo s svojimi rokami, in kronane glave. Sami sv. oče Leon XIII. vidni poglavar svete katoliške cerkve — so leta 1896 sv. Alojzija dan prav slovesno praznovali petinsedemdeset-letnico svojega prvega sv. obhajila. Podelili so za ta dan popolni odpustek vsem, ki so prejeli sv. zakra-mente in molili po Njih namenu, gotovo iz hvaležnosti za milosti, ki so jih prejeli ta dan kot najstletni deček. Sv. oče so od mladega dobro porabljali vse te milosti; Bog jim je pa dajal vedno novih. Prvo sveto obhajilo je bilo začetek njih pobožnosti in svetosti.

Al. Stroj.

Punčika pripoveduje.

(Spisal *Karol Mak.*)

Naša Fanica je imela punčiko in dala ji je lepo ime „Micika.“

Dolgo časa že ni imela punčike naša Fanica. Prejšnjo je najprvo omazala in razdrapala, potem pa je še izgubila, kolikor je je ostalo. Do sv. Miklavža in do Božiča je bilo še daleč, mati pa ji niso hoteli ku-piti nobene, dokler ji sv. Miklavž katere ne prinese. In takó bi bila ostala naša Fanica Bog ve koliko časa brez punčike, če bi slučajno ne našla svoje „Micike“.